

КОНВЕНЦІЯ**

між Кабінетом Міністрів України і Союзним Урядом Союзної Республіки Югославія про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доходи і капітал

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 22.03.2001 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 04.10.2001 р.*

ДАТА НАБУТТЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 29.11.2001 р.

Кабінет Міністрів України і Союзний Уряд Союзної Республіки Югославія,

бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доходи і капітал та підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних економічних стосунків,

домовились про таке:

Стаття 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція поширюється на податки на доходи і на капітал, що справляються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративних підрозділів чи місцевих органів влади, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доходи і на капітал вважаються всі податки, що справляються з загальної суми доходу, з загальної вартості капіталу або з елементів доходу чи капіталу, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна, податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваних підприємствами.

3. Існуючими податками, на які поширюється Конвенція, зокрема, є:

в Україні:

1) податок на прибуток підприємств;

2) прибутковий податок з громадян;

(надалі "український податок").

в Югославії:

1) податок на прибуток;

2) податок на доход;

3) податок на капітал;

4) податок на доход від міжнародної транспортної діяльності;

(надалі "югославський податок").

4. Ця Конвенція поширюється також на будь-які ідентичні або подібні по суті податки, які справляються після дати підписання цієї Конвенції в доповнення до або замість існуючих податків. Компетентні органи Договірних Держав повідомлять один одного про будь-які істотні зміни, що відбулися в їх відповідних податкових законодавствах.

Стаття 3 **Загальні визначення**

1. Для цілей цієї Конвенції:

1) термін "Югославія" означає Союзу Республіку Югославія і при використанні в географічному значенні означає суходутну територію Югославії, її внутрішні морські води і пояс територіального моря, повітряний простір над ним, а також морське дно та надра тієї частини відкритого моря за межами зовнішнього кордону територіального моря, на якій Югославія здійснює свої суверенні права з метою розвідки і розробки своїх природних ресурсів у відповідності з її внутрішнім законодавством і міжнародним правом;

2) термін "Україна" при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку територію за межами територіального моря України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

3) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Югославію;

4) термін "політико-адміністративний підрозділ" означає:

- у випадку України, адміністративно-територіальну одиницю, яка є частиною України за її Конституцією;

- у випадку Югославії, республіку члена;

5) термін "національна особа" означає:

- у випадку України:

(1) будь-яку фізичну особу, що має громадянство України;

(2) будь-яку юридичну особу, партнерство або асоціацію, що одержує свій статус як такий за чинним законодавством України;

- у випадку Югославії, будь-яку фізичну особу, що має громадянство Югославії;

6) термін "особа" включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

7) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

8) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

9) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським, річковим чи повітряним судном або дорожнім транспортним засобом, що експлуатується підприємством, фактичне місце управління якого знаходиться в Договірній Державі, за винятком тих випадків, коли морське, річкове, повітряне судно або дорожній транспортний засіб експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

10) термін "компетентний орган" означає:

- стосовно України - Державну податкову адміністрацію України або її повноважного представника;

- стосовно Югославії - Союзне Міністерство фінансів або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у Конвенції, буде мати те значення, яке він має за законодавством цієї Держави стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція.

Стаття 4 **Резидент**

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі постійного місця проживання, постійного місцеперебування, місця реєстрації, місця знаходження керівного органу або будь-якого іншого аналогічного критерію. Але цей термін не включає будь-яку особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі тільки на підставі одержання доходів з джерел у цій Державі або стосовно капіталу, що в ній знаходиться.

2. Якщо відповідно до положень пункту 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

1) вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має постійне житло у власному розпорядженні; якщо вона має постійне житло в обох Державах, вона вважатиметься резидентом тієї Договірної Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

2) у разі, коли Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена, або коли вона не має постійного житла у власному розпорядженні в жодній з Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона звичайно проживає;

3) якщо вона звичайно проживає в обох Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, національною особою якої вона є;

4) якщо вона є національною особою обох Держав або коли вона не є національною особою жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують питання за взаємною згодою.

3. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона буде вважатися резидентом тієї Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

Стаття 5 Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

1) місце управління;

2) відділення;

3) контору;

4) фабрику;

5) майстерню;

6) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;

7) склад або інше приміщення, яке використовується як торговельна точка.

3. Термін "постійне представництво" також охоплює:

1) будівельний майданчик або монтажний чи складальний об'єкт лише в тому разі, якщо вони існують протягом періоду, що перевищує дванадцять місяців;

2) установку або споруду, що використовується для розвідки природних ресурсів, якщо така діяльність існує протягом періоду, що перевищує дванадцять місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не включає:

1) використання споруд виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;

2) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки;

3) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

4) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

5) утримання постійного місця діяльності виключно з метою реклами, надання інформації, проведення наукового дослідження або аналогічної діяльності, яка носить підготовчий або допоміжний характер для підприємства;

6) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від 1) до 5) цього пункту, за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незалежно від положень пунктів 1 і 2, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6, діє від імені підприємства і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, коли діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не перетворює це постійне місце діяльності у постійне представництво відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави, або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі (через постійне представництво або іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Стаття 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доходи від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має згідно з законодавством Договірної Держави, в якій знаходиться майно, що розглядається. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, що використовуються в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального законодавства щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські, річкові, повітряні судна і дорожні транспортні засоби не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 будуть застосовуватись до доходів, що одержуються від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність, як вказано вище, прибуток підприємства може оподатковуватись у другій Державі, але тільки стосовно тієї частини, яка відноситься до цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим і самостійним підприємством, зайнятим

такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло цілком незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. При визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, понесені таким чином, як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і за її межами.

4. В міру того, як визначення у Договірній Державі відповідно до її законодавства прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва лише на підставі звичайної закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, буде визначатися щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

Стаття 8

Міжнародний транспорт

1. Прибуток від експлуатації морських, річкових, повітряних суден або дорожніх транспортних засобів у міжнародних перевезеннях буде оподатковуватись лише в цій Договірній Державі, в якій знаходиться фактичний керівний орган підприємства.

2. Якщо фактичний керівний орган судноплавного підприємства знаходиться на борту морського або річкового судна, то вважається, що він знаходиться у тій Договірній Державі, в якій міститься порт приписки морського або річкового судна, або при відсутності такого порту приписки, в тій Договірній Державі, резидентом якої є власник морського або річкового судна.

3. Положення пункту 1 застосовуються також до прибутку від участі у пулі, спільному підприємстві або в міжнародному транспортному агентстві.

Стаття 9

Асоційовані підприємства

1. У випадку, коли:

1) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

2) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави,

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних і фінансових взаємовідносинах створюються або складаються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин

наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У разі, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковане в цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поправки в сумі нарахованого на дані прибутки податку. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

Стаття 10 **Дивіденди**

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Однак, такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на дивіденди, то податок, що справляється таким чином, не повинен перевищувати:

1) 5 відсотків загальної суми дивідендів, якщо право на дивіденди фактично має компанія (на відміну від партнерства), яка безпосередньо володіє принаймні 25 відсотками капіталу компанії, що сплачує дивіденди;

2) 10 відсотків загальної суми дивідендів в усіх інших випадках.

Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють спосіб застосування цих обмежень.

Цей пункт не впливає на оподаткування компанії стосовно прибутку, з якого сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, також як доход від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доход від акцій відповідно до законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до таких постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, в залежності від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доход з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків з дивідендів, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо

дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій другій Державі.

Стаття 11 **Проценти**

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що справляється таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми процентів. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють спосіб застосування такого обмеження.

3. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, що виникають у Договірній Державі, повинні звільнитися від оподаткування в цій Державі, якщо вони одержані і дійсно належать Уряду другої Договірної Держави, її політико-адміністративному підрозділу або її місцевому органу влади, або будь-якому банку, який повністю належить цьому Уряду, його політико-адміністративному підрозділу або місцевому органу влади.

4. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань. Штрафи за прострочені платежі не розглядаються як проценти для цілей цієї статті.

5. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

Стаття 12

Роялті

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але, якщо одержувач є фактичним власником цих роялті, податок, що визначається таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків загальної суми роялті. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють спосіб застосування такого обмеження.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права використання будь-яких авторських прав на літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи кінематографічні фільми, фільми або плівки, що використовуються для радіомовлення чи телебачення, будь-які патенти, торгові марки, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за користування чи надання права використання промислового, комерційного або наукового обладнання, або за інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14, залежно від обставин.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплачувати роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе таке постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником роялті або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником роялті за відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу підлягає, як і раніше, оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахованням інших положень цієї Конвенції.

Стаття 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 і яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи від відчужування акцій акціонерного капіталу компанії або участі (паїв) у компанії, майно якої складається прямо або посередньо головним чином з нерухомого майна, розташованого у Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій Державі.

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

4. Доходи від відчужування морських, річкових, повітряних суден або дорожніх транспортних засобів, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських, повітряних, річкових суден або дорожніх транспортних засобів, оподатковуються тільки в Договірній Державі, в якій міститься фактичний керівний орган підприємства.

5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у попередніх пунктах цієї статті, підлягають оподаткуванню тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

Стаття 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, за винятком випадків, коли:

1) він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення цієї діяльності; у цьому випадку доход може оподатковуватись у другій Договірній Державі, але тільки стосовно тієї частини, що відноситься до цієї постійної бази; або

2) він знаходиться в другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що у сукупності складають або перевищують 183 дні у даному фінансовому році; у цьому випадку тільки ту частину доходу, яку він одержує за здійснення діяльності в цій другій Договірній Державі, може бути оподатковано в цій другій Державі.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19, 20 і 21 платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, що одержуються резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, одержана у зв'язку з цим винагорода може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

1) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом будь-якого дванадцятимісячного періоду, що починається або закінчується у відповідному фінансовому році; і

- 2) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і
- 3) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.
3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави, може оподатковуватись в цій Державі, якщо винагорода сплачена стосовно:
- 1) роботи за наймом, що здійснюється в другій Договірній Державі, яка пов'язана з будівельним майданчиком або монтажним, або складальним об'єктом, протягом періоду дванадцяти місяців, коли такий майданчик або об'єкт не буде утворювати постійне представництво в цій другій Державі;
  - 2) роботи за наймом, яка здійснюється на борту морського, річкового, повітряного судна і дорожнього транспортного засобу, що експлуатується в міжнародних перевезеннях.

Стаття 16

Гонорари директорів

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15 доход, що одержується резидентом Договірної Держави у якості працівника мистецтв, такого як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музиканта, або у якості спортсмена від його особистої діяльності, що здійснюється в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Якщо доход від особистої діяльності, що здійснюється працівником мистецтв або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтв чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може незалежно від положень статей 7, 14 і 15 оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтв чи спортсмена.
3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, доход, що одержується резидентом Договірної Держави стосовно його особистої діяльності в якості працівника мистецтв або спортсмена, підлягає оподаткуванню тільки в цій Державі, якщо ця діяльність здійснюється в другій Договірній Державі у рамках програми культурного або спортивного обміну, затвердженої обома Договірними Державами.

Стаття 18

Пенсії

1. З урахуванням положень пункту 2 статті 19, пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави як компенсація за роботу за наймом у минулому, будуть оподатковуватись тільки в цій Державі.
2. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті і пункту 2 статті 19, пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються за державним пенсійним забезпеченням, яке є частиною системи соціального забезпечення Договірної Держави, її політико-адміністративного підрозділу або місцевого органу влади, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

Стаття 19

Державна служба

1. 1) Платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, інші ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади фізичній особі за службу, що здійснюється для цієї Держави, підрозділу або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

2) Однак, такі платня, заробітна плата й інші подібні винагороди оподатковуються тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі, і фізична особа, що є резидентом цієї Держави:

- є національною особою цієї Держави; або

- не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. 1) Будь-яка пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом чи місцевим органом влади або із створених ними фондів фізичній особі за службу, що здійснюється для цієї Держави або підрозділу, або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

2) Однак, така пенсія буде оподатковуватись тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16 і 18 будуть застосовуватись до платні, заробітної плати й інших подібних винагород і пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

Стаття 20

Студенти

1. Платежі, що одержуються студентом або стажувальником, який є або був безпосередньо до приїзду в Договірну Державу резидентом другої Договірної Держави і який перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання, навчання або одержання освіти, не оподатковуються в цій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.

2. У відношенні стипендій і винагород щодо роботи за наймом, які не передбачені пунктом 1, студент або стажувальник, згаданий у пункті 1, має додаткове право протягом такого навчання або стажування на такі самі вирахування, пільги або знижки щодо податків, як і резиденти тієї Договірної Держави, у якій він перебуває.

Стаття 21

Професори і викладачі

1. Фізична особа, яка відвідує Договірну Державу з метою викладання або проведення досліджень в університеті, коледжі, школі або іншому визнаному учбовому закладі в цій Державі, і яка є або була безпосередньо до такого відвідування резидентом іншої Договірної Держави, підлягає звільненню від оподаткування у першій згаданій Договірній Державі щодо винагороди за таке викладання або дослідження протягом періоду, що не перевищує двох років з дня його першого візиту з цією метою, при умові, що така винагорода одержується такою особою з-за меж цієї Держави.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів від дослідження, якщо таке дослідження здійснюється не в суспільних інтересах, а головним чином для приватної вигоди певної особи або осіб.

Стаття 22

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Конвенції, оподатковуються тільки у цій Державі.

2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким сплачується доход, дійсно пов'язаний з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 залежно від обставин.

Стаття 23

Капітал

1. Капітал, представлений нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6, що є власністю резидента Договірної Держави і яке розташоване в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Капітал, представлений рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Капітал, представлений морськими, річковими, повітряними судами і дорожніми транспортними засобами, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією цих морських, річкових, повітряних суден і дорожніх транспортних засобів, оподатковується тільки в Договірній Державі, в якій міститься фактичний керівний орган підприємства.

4. Усі інші елементи капіталу резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

Стаття 24

Усунення подвійного оподаткування

1. Якщо резидент Договірної Держави одержує доходи чи володіє капіталом, які можуть оподатковуватись в другій Договірній Державі згідно з положеннями цієї Конвенції, перша згадана Держава дозволяє:

- вирахування з податку на доход такого резидента суми, що дорівнює податку на доход, сплаченому в цій другій Державі;
- вирахування з податку на капітал такого резидента суми, що дорівнює податку на капітал, сплаченому в цій другій Державі.

Однак, такі вирахування в обох випадках не повинні перевищувати ту частину податку на доход або податку на капітал, що підрахована до надання вирахування, і яка відноситься до доходу або капіталу, залежно від обставин, що можуть бути оподатковані в цій другій Державі.

2. Якщо відповідно до будь-якого положення Конвенції доход, який одержує, або капітал, яким володіє резидент Договірної Держави, звільняється від оподаткування в цій Державі, то ця Держава може, незважаючи на це, при підрахуванні суми податку на доход або капітал такого резидента, що залишилась, брати до уваги звільнений доход або капітал.

Стаття 25 **Недискримінація**

1. Національні особи Договірної Держави не підлягатимуть у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або будь-якому пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї другої Держави за тих же обставин. Це положення також буде застосовуватися до юридичних осіб, що одержали такий статус за чинним законодавством Югославії.

2. Положення пункту 1 також застосовуються, незалежно від положень статті 1, до осіб, що не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

3. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї Держави за тих же умов.

4. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність.

5. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 7 статті 11 або пункту 6 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства підлягають вирахуванню за таких же умов, за яких вони сплачувались би резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного капіталу цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.

6. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не підлягатимуть в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

7. Ніщо в цій статті не буде мати тлумачення як зобов'язання однієї з Договірних Держав надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які персональні звільнення, пільги і вирахування для податкових цілей на підставі їх цивільного статусу або сімейних зобов'язань, які надаються їм власним резидентам.

8. Положення цієї статті будуть застосовуватись до податків, що розглядаються у статті 2.

Стаття 26

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування невідповідно до положень цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, подати свій випадок до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24, тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. У такому випадку юридична особа, що одержує такий свій статус згідно з законодавством Югославії, буде подавати свою справу в компетентний орган Югославії. Справа повинна бути подана протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дію, яка призвела до оподаткування, що не відповідає положенням Конвенції.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він буде вважати заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити випадок за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, що не відповідає Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав будуть прагнути вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Конвенції. Вони можуть також консультуватися один з одним щодо уникнення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів. Якщо для досягнення згоди необхідно провести усний обмін думками, то такий обмін може відбутися через Комісію, що складається з представників компетентних органів Договірних Держав.

Стаття 27

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав будуть обмінюватися інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється Конвенція, тією мірою, в якій оподаткування не суперечить цій Конвенції, зокрема, щоб попереджувати ухилення від сплати податків. Обмін інформацією не обмежується статтею 1. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, буде розглядатися як конфіденційна таким же чином, як і інформація, одержана відповідно до внутрішнього законодавства цієї Держави, і буде розкрита тільки особам або органам (включаючи суди і адміністративні органи), які займаються оцінкою або справлянням, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію в ході відкритого судового засідання або в судових рішеннях.

2. В жодному випадку положення пункту 1 не будуть тлумачитись як такі, що покладають на компетентні органи Договірної Держави зобов'язання:

1) здійснювати адміністративні заходи, такі, що відрізняються від законів та адміністративної практики цієї або другої Договірної Держави;

2) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики цієї або другої Договірної Держави;

3) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б установленій практиці.

Стаття 28

Члени дипломатичних представництв та консульських установ

Ніщо в цій Конвенції не буде впливати на податкові привілеї членів дипломатичних представництв чи консульських установ, надані за загальними нормами міжнародного права або на підставі положень спеціальних угод.

Стаття 29

Набуття чинності

Кожна з Договірних Держав повідомить іншу по дипломатичних каналах про завершення необхідних відповідно до внутрішнього законодавства процедур введення у чинність цієї Конвенції. Ця Конвенція набуває чинності у день одержання останнього з таких повідомлень і її положення матимуть дію стосовно податків на доход і на капітал для кожного фінансового року або фінансового періоду, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому Конвенція набуває чинності.

Стаття 30

Припинення дії

Ця Конвенція залишається чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна з Договірних Держав може припинити дію Конвенції шляхом письмового повідомлення через дипломатичні канали про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років з дати, з якої Конвенція набуває чинності. У такому разі Конвенція припиняє свою дію стосовно податків на доходи і на капітал для кожного фінансового року або фінансового періоду, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому одержано повідомлення про припинення дії.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в м. Белграді 22 березня 2001 року в двох примірниках українською, сербською та англійською мовами, всі тексти є автентичними. У разі розходжень у тлумаченні перевагу має текст, викладений англійською мовою.

* Ратифіковано Законом України від 4 жовтня 2001 року № 2757-III (Офіційний вісник України, 2001 р., № 43, ст. 1917)

** Конвенція між Кабінетом Міністрів України і Союзним Урядом Союзної Республіки Югославія про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доходи і капітал застосовується Україною у відносинах із Республікою Сербія та з Республікою Чорногорія

**За Кабінет Міністрів
України**

**За Союзний Уряд
Союзної Республіки Югославія**